Journal of Buddhist Education and Research
JBER ISSN: 2586-9434 (Print) No. S1 (May-July, 2026)

Research Paper
JBER Scope: Education

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (OPEN APPROACH) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์

The Development of Creative Writing Skills Through Open Approach Learning Management for Grade 8 Students at Wat Chaiyapradit Phrapariyattidhamma School

พระพรชัย ฐานุตตฺโร (พรมพิลา)[1*], พชรกฤต ศรีบุญเรือง[2], อัจฉราพร ใครบุตร[3]

[1,2,3]มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, วิทยาเขตขอนแก่น

Phoncha Thanuttaro (Phrmphila)[1], Pacharakit Sribunrueang[2], Adcharaporn Khraibutr[3]
[1,2,3]Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus
✉: * Suriya.see9@gmail.com
(*Author Corresponding Email)

Received: 25 February 2026; Revised: 25 March 2026; Accepted: 17 April 2026
© The Author(s) 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) และ (2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ จังหวัดหนองคาย จำนวน 32 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) (2) เครื่องมือสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนและแบบทดสอบท้ายวงจร และ (3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยในวงจรปฏิบัติการที่ 3 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป จำนวน 26 รูป จากทั้งหมด 32 รูป คิดเป็นร้อยละ 81.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานทั้ง 3 วงจร พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย 12.32 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.13 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.38 และ (2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การเขียนเชิงสร้างสรรค์, การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This research aimed to (1) develop Grade 8 students' creative writing ability through the Open Approach learning management and (2) compare students' creative writing ability before and after learning through the Open Approach. The sample consisted of 32 Grade 8 students from Wat Chaiyapradit Phrapariyattidham School, Nong Khai Province. The research instruments included: (1) lesson plans based on the Open Approach learning management; (2) reflective instruments comprising students' learning behavior observation forms and end-of-cycle tests; and (3) a creative writing achievement test. The data were analyzed using percentage, arithmetic mean, and standard deviation. The results revealed that: (1) the development of students' creative writing ability through the Open Approach met the predetermined criterion. In the third action cycle, 26 out of 32 students (81.25%) achieved the criterion of at least 80%, exceeding the established benchmark. Across the three action cycles, the students obtained a mean score of 12.32 out of 15 points (82.13%), with a standard deviation of 1.38. (2) The students' post-test achievement in creative writing was significantly higher than their pre-test achievement at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Creative Writing, Open Approach, Learning Achievement Satisfaction

1. บทนำ

การเรียนรู้ภาษาไทยในศตวรรษที่ 21 การเขียนเป็นทักษะการสื่อสารขั้นสูงที่จำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาเรียนรู้ และการทำงานทุกสาขาอาชีพ ในด้านการศึกษานั้นสิ่งที่ขาดมิได้คือ การเขียนลักษณะต่าง ๆ ทั้งเรียงความ ย่อความสรุปความ จากการฟังครูผู้สอน การอ่าน จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ แล้วนำมาเขียนเป็นรายงานภาคนิพนธ์ หรือวิทยานิพนธ์ แม้กระทั่งการสอบวัดผลประเมินผล ข้อสอบวัดความรู้ที่ดีที่สุดคือข้อสอบการเขียนตอบ ยิ่งศึกษาในระดับที่สูงขึ้นเท่าใด การเขียนก็ยิ่งสำคัญและมีบทบาทมากขึ้นเท่านั้น การเขียนจึงเป็นการสื่อสารที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นการแสดงออกมาซึ่งภูมิปัญญาของมนุษย์และเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญา เป็นเครื่องมือที่ช่วยถ่ายทอดความคิดมนุษย์พร้อมทั้งสร้างความสามัคคีและความเจริญรุ่งเรือง ในด้านการศึกษา การทำงาน การเขียนก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งเช่นกัน เพราะจะต้องเขียนสื่อสารกันทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การเขียนบางอย่างก็ยังสามารถใช้ในการประกอบอาชีพได้ เช่น การเขียนบทความ เรื่องสั้น นิทาน นวนิยาย การเขียนนั้นเป็นเครื่องมือสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่มนุษย์ผู้ซึ่งต้องการความเจริญก้าวหน้าจำเป็นต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ถูกต้องตามตามหลักไวยากรณ์ และอักขระวิธี ถึงแม้ว่าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศจะก้าวหน้าไปเพียงใดก็ตาม แต่การใช้ภาษาไทยในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ก็ยังมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์

ปัญหาของการเขียนคือ การเขียนเป็นทักษะกระบวนการเรียนที่ยาก เพราะเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน ผู้เขียนจะต้องผ่านการฟัง การดู การพูดและการอ่านมาเป็นอย่างดีจึงจะเขียนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดและวิเคราะห์ วิจารณ์ออกมาเป็นเรื่องราว นั้นต้องอาศัยความสามารถทักษะการใช้ภาษาเป็นอย่างมากขึ้น การเขียนจึงเป็นทักษะของการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ของผู้เขียน เพื่อถ่ายทอดและสื่อความหมายให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจตรงตามที่ผู้เขียนต้องการ การ

เขียนนับเป็นการสื่อสารที่มีวิธีการที่ซับซ้อนกว่าทักษะอื่น เพราะผู้เขียนที่ดีได้จะต้องอาศัยประสบการณ์ตรงจากการอ่าน การฟัง การคิด การวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลได้ดีจึงจะช่วยให้ สามารถถ่ายทอดความเข้าใจความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการออกมาทางการเขียนเพื่อสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจตรงความหมายและอารมณ์ ทักษะการเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่คงทนถาวรเป็นหลักฐานที่ดีกว่าทักษะอื่น ฉะนั้นผู้เขียนจึงต้องพยายามเขียนคำให้ถูกต้อง ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ จึงจะเรียกได้ว่าเป็นการเขียนที่มีประสิทธิภาพ ในการเขียนนอกจากต้องคำนึงถึงเนื้อความตามวัตถุประสงค์แล้ว นอกจากสำนวนที่สละสลวยถูกต้องตามหลักภาษายังต้องคำนึงถึงการสะกดคำด้วย

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นทักษะการเขียนสร้างคำจากแนวคิด และจินตนาการของผู้เขียนเอง โดยมิได้ลอกเลียนแบบอย่างของผู้อื่น อีกทั้งยังมีอิสระที่จะคิดรูปแบบใหม่ ๆ ที่แหวกแนวจากของเดิม ที่มีอยู่ผลงานที่ได้จึงเป็นผลงานที่มีคุณค่าทางความคิดริเริ่มอย่างเด่นชัด ผู้เขียนมีอิสระที่จะเลือกรูปแบบการเขียนโดยไม่อยู่ในกรอบของลักษณะคำประพันธ์นัก ผลงานที่ได้ จึงมีความประณีต ซึ่งการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นเป็นการเขียนที่มี ความหมายตรงข้ามกับการเขียนที่มุ่งประโยชน์ทางธุรกิจหรือวิชาการต่าง ๆ ในความเรียงเชิงสร้างสรรค์ ผู้เขียนต้องสามารถใช้จินตนาการหรือความคิดของตน เขียนสารออกมาด้วยถ้อยคำที่สละสลวยประทับใจผู้อ่าน และให้ความรู้สึกในทางเพลิดเพลินเจริญใจทั้งที่เป็นประเภทบันเทิงคดีและสารคดีเพื่อประดับสติปัญญา ไปด้วยในตัว จากคำอธิบายข้างต้น อาจสรุปความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ เป็นการเขียนที่เกิดจากจินตนาการของผู้เขียนเอง มีความแปลกใหม่ แสดงออกตามทำนองหรือลีลาของผู้เขียนอาจเป็นงานเขียนที่เป็นได้ทั้งร้อยแก้วหรือร้อยกรอง สำนวนภาษาที่ใช้ ต้องดี ทั้งคำและความมีคุณค่าทางด้านวรรณศิลป์ สื่ออารมณ์ ความรู้สึกต่อจิตใจและสติปัญญา อ่านแล้วมีความรู้สึกจรรโลงความดีงาม และมองโลกในแง่ดีการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ดีควรมีขั้นตอนการเขียนที่ดีเป็นขั้นเป็นตอนคือ การตั้งวัตถุประสงค์เชิงสร้างสรรค์ การสร้างคำ สอดใส่วิญญาณในคำ สร้างแนวคิด เป็นแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ เบิกปัญญา ลักษณะของงานเขียนที่เข้าข่ายเชิงสร้างสรรค์คือ ผู้เขียนสังเกตสิ่งรอบตัว การนึกคิด แล้วนำประสบการณ์การได้เห็นหรือจินตนาการของตน แล้วนำไปเขียนเป็นชิ้นงานขึ้นมา โดยมีความแปลกใหม่ และดำเนินเรื่องที่แหวกแนวที่มาของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เวอร์นอน ได้อธิบายว่าบุคคลที่จะมี ความคิดสร้างสรรค์ โดยเฉพาะในงานเขียนต้องมีพื้นฐานความคิดดังต่อไปนี้ 1) แรงบันดาลใจ (Inspiration) ความรู้สึกที่เกิดจากประสบการณ์ ทำให้สะเทือนอารมณ์ 2) ความทรงจำ (Memory) คือความคิดถึงสิ่งที่ผ่านมา อดีตซับซ้อนสะเทือนใจ จึงเป็นที่มาของความคิดสร้างสรรค์ 3) ความเชื่อมั่นในอุดมการณ์ (Faith) คือความคิดที่เกิดจากศรัทธาที่ผู้เขียนมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด และเขียนไปตามแนวคิดที่มุ่งมั่น จะเป็นเอกลักษณ์ของนักเขียนผู้นั้น 4) ลำนำเพลง (Song) คือทำนองถ้อยคำที่เกิดขึ้นในใจของนักเขียนขณะที่ปล่อยอารมณ์ไปถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็จะเกิดจินตนาการขึ้น กวีที่เขียนงานที่ออกมาในลักษณะที่เรียกว่า “จินตกวี” จะเห็นได้ว่าการเขียนเป็นทักษะการสื่อสารที่ เกิดจากพื้นฐานทักษะการคิด แต่ถ้าคิดแล้วไม่ผ่านกระบวนการสื่อสาร เราก็จะไม่ทราบว่าคน ๆ นั้นคิดสร้างสรรค์หรือเขียนสร้างสรรค์อย่างไร ถ้าคนเราไม่สามารถคิดสร้างสรรค์ได้ก็จะไม่สะท้อนผล ออกมาเป็นงานเขียนที่ดีได้

นวัตกรรมทางการศึกษาด้านเทคนิควิธีการสอน การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) จึงเป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วย ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถนักเรียนในด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืนของผู้เรียนอันเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ตลอดชีวิต การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) เป็นการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ที่ต่างจากเดิม โดยบทบาทของครูเปลี่ยนไปจากที่เน้นการบรรยายเนื้อหา การทำแบบฝึกหัด และการสรุปเนื้อหา ในช่วงท้ายบทเรียนนำไปสู่การเปิดชั้นเรียน โดยครูใช้โจทย์สถานการณ์ ปัญหาปลายเปิดในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนแต่ละคนเป็นผู้นำเสนอวิธีการแก้ปัญหาของตน เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างหลากหลายพัฒนาการตนเองอย่างทั่วถึงเต็มศักยภาพของแต่ละคน ผู้เรียนได้ยกระดับความรู้ร่วมกันผ่านการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ในเรื่องและ ในเงื่อนไขที่ตนยังไม่เคยรู้จักได้ด้วยตนเองและกระบวนการกลุ่ม จนเกิดการเปลี่ยนแปลงภายในตนเองร่วมกัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิด อุปนิสัยและความสามารถ ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับประเทศไทยนั้นได้นำแนวคิดนี้ มาใช้ครั้งแรกตั้งแต่ปี 2545 โดยคณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงโลกทัศน์ของนักศึกษาฝึกสอนวิชาเอกคณิตศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่าประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ครูจะเป็นผู้กำหนดสถานการณ์ ที่เป็นปัญหาแล้วเปิดกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดวิธีการแก้ปัญหานั้นอย่างหลากหลาย จนกระทั่งนำไปสู่ข้อสรุปที่สมเหตุสมผล ซึ่งแนวทางของการกำหนดสถานการณ์แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ เริ่มกำหนดสถานการณ์ ปัญหาต้นกำเนิด โดยที่ครูนำเสนอปัญหาสู่ผู้เรียน จากนั้นเป็นการกำหนดสถานการณ์เปิดโอกาสให้นักเรียนสืบเสาะหาข้อมูล ความรู้เพื่อแก้ปัญหาโดยอาศัยประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคน ส่วนครูเป็นผู้คอยชี้แนะ และสุดท้ายจะเป็นการสร้างสถานการณ์เพื่อเปิดประเด็นปัญหาใหม่

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้นำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเปิดมาพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์โดยดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (OPEN APPROACH) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกปีที่ 3 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ ตำบลสระใคร อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย สังกัดสำนักงานการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สำนักเขตการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต 8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 32 รูป ดังนี้

1. เตรียมดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ 9 แผน ใช้เวลาทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง แบบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิง สร้างสรรค์ เป็นแบบอัตนัยทดสอบท้ายหน่วย จำนวนหน่วยละ 1 ข้อ รวมเป็น 3 ข้อ วัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 30 ข้อ

2. ดำเนินการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และเริ่มสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ 9 แผน ใช้เวลาทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง โดยแบ่งตามเนื้อหาต่อไปนี้

วงจรปฏิบัติที่ 1 ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องจินตนาการสู่งานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 ใบความรู้ ใบกิจกรรม แบบทดสอบอัตนัย

วงจรปฏิบัติที่ 2 ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องวิเคราะห์สร้างสรรค์วรรณคดีไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 ใบความรู้ ใบกิจกรรม แบบทดสอบอัตนัย

วงจรปฏิบัติที่ 3 ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการเขียนโฆษณา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-9 ใบความรู้ ใบกิจกรรม แบบทดสอบอัตนัย

3. เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างดำเนินการสอน โดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ซึ่งในระหว่างการดำเนินการสอนบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง เมื่อสิ้นสุดแต่ละวงจรนำข้อมูลทั้งหมดมาใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ซึ่งอาศัยหลักการวิเคราะห์ วิพากษ์ เพื่อนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการต่อไป

4. เมื่อผู้วิจัยทำการสอนครบแต่ละวงจรปฏิบัติแล้ว ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคน ทำแบบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ และเมื่อผู้วิจัยทำการ สอนครบทั้ง 9 แผนการจัดการเรียนรู้ แล้วให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 30 ข้อ

5. นำคะแนนที่ได้จากการวัดไปคำนวณค่าโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป ปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 4.1 แสดงความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป ของวงจรปฏิบัติที่ 1

จำนวนนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนตามเกณฑ์ร้อยละ 80	คะแนนที่ได้		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ
			คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ (%)			
32	15	12	11.50	76.67	1.76	20	62.50

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป ของวงจรปฏิบัติที่ 1 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์ทั้งหมด 20 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80 และมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 11.50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.67 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.76

ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) พบว่า นักเรียนยังไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ อาจเป็นเพราะว่านักเรียนบางคนทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่ทันเวลา และงานไม่เรียบร้อยส่งผลให้คะแนนออกมาต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แนวทางการปรับปรุงแก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติต่อไป แนะนำถึงข้อดี ข้อเสีย ของชิ้นงานและเสริมแรงทางบวกกับกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

ตารางที่ 4.2 แสดงความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป ของวงจรปฏิบัติที่ 2

จำนวนนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนตามเกณฑ์ร้อยละ 80	คะแนนที่ได้		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ
			คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ (%)			
32	15	12	12.19	81.27	1.36	26	81.25

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป ของวงจรปฏิบัติที่ 2 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์ทั้งหมด 26 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80

และมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 12.19 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.27 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.36

ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) พบว่า นักเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนมากขึ้น ทำงานเสร็จตามเวลาทั้งหมด 4 กลุ่ม กลุ่มที่ไม่ทันเวลาเนื่องจากชิ้นงานในหน่วยนี้เป็นการจัดทำหนังสือเล่มเล็กจึงทำให้ต้องใช้เวลานานกว่าวงจรปฏิบัติที่แล้ว ยังมีนักเรียนที่วางแผนการทำงานผิดพลาด จำนวน 1 กลุ่มแนวทางการปรับปรุงแก้ไข ครูให้นักเรียนในกลุ่มวางแผนการทำงานร่วมกันก่อนลงมือปฏิบัติงาน

ตารางที่ 4.3 แสดงความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 ขึ้นไป ของวงจรปฏิบัติที่ 3

จำนวนนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนตามเกณฑ์ร้อยละ 80	คะแนนที่ได้		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ
			คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ร้อยละ (%)			
32	15	12	13.50	90.00	1.02	31	96.88

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป ของวงจรปฏิบัติที่ 3 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์ทั้งหมด 31 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 96.88 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80 และมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 13.50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.00 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02

ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) พบว่า นักเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนมากขึ้น ทำงานเสร็จตามเวลาจากที่ปรับปรุงแล้วส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้นสังเกตจากคะแนนของผลงานนักเรียน

ตารางที่ 4.4 คะแนนเฉลี่ยของความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

จำนวนนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนตามเกณฑ์ร้อยละ 80	คะแนนที่ได้		ค่าเบี่ยงเบน	จำนวนนักเรียนที่	จำนวนนักเรียนที่
			คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ร้อยละ(%)			

			มาตรฐาน (S.D.)	ผ่านเกณฑ์	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ
วงจรปฏิบัติที่ 1	11.50	76.67	1.76	20	62.50
วงจรปฏิบัติที่ 2	12.19	81.27	1.36	26	81.25
วงจรปฏิบัติที่ 3	13.50	90.00	1.02	31	96.88
ค่าเฉลี่ย	12.32	82.13	1.38	26	81.25

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป ทั้งวงจรปฏิบัติที่ 3 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมดเฉลี่ย 26 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ซึ่งเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80 และมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของทั้ง 3 วงจรปฏิบัติเท่ากับ 12.32 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 82.13 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.38

ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) พบว่า นักเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนมากขึ้น ทำงานเสร็จตามเวลา จากที่ปรับปรุงแล้วส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้นสังเกตจากค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละวงจรปฏิบัติ

ตอนที่ 2 การวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่4.5 แสดงการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการสอน	$\bar{X}$	$S.D.$	t	P
ก่อนเรียน	27.63	1.97	26.01	.000*
หลังเรียน	49.27	2.85		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. อภิปรายผล

การวิจัยเพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

วงจรปฏิบัติที่ 1 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 20 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80

วงจรปฏิบัติที่ 2 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์ทั้งหมด 26 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80

วงจรปฏิบัติที่ 3 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 31 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 96.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80

สรุปมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมดเฉลี่ย 26 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80 และมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของทั้ง 3 วงจรปฏิบัติเท่ากับ 12.32 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.13 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.38

แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเป็นเพราะการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนวิธีการทฤษฎี หลักการ และการหาคุณภาพของเครื่องมือที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการศึกษาหลักสูตร คู่มือครูและเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งในส่วนสาระสำคัญ เนื้อหา การจัดกิจกรรม การเลือกใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ ตลอดจนวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียน จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมแบบเปิด (Open Approach) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนสามารถเข้าใจและสามารถคิดวิเคราะห์ได้ดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างมีระบบ และมีขั้นตอน โดยได้เริ่มจากการศึกษาจุดมุ่งหมายของมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาวิชาภาษาไทยพื้นฐาน เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากเอกสารประกอบการสอนต่าง ๆ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสาระ ความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาเรียนจากหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบะยาวพัฒนาศึกษา ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเปิด (Open Approach) กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนและจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง กำหนดสื่อการเรียนรู้และการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อประกอบการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นผ่านกระบวนการกลั่นกรองและตรวจสอบแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตลอดจนการตรวจสอบ

และประเมินคุณภาพด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความครอบคลุม ของแต่ละองค์ประกอบกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการประเมินโดยสรุปอยู่ในระดับ “เหมาะสมมาก มากที่สุด” ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Noda ที่ว่า ปัญหาปลายเปิดเป็นปัญหาที่สร้างขึ้นให้มีคำตอบที่เปิดกว้าง มีคำตอบที่ถูกต้อง หลายคำตอบ หรือมีวิธีการหรือแนวทางหาคำตอบได้หลายวิธี นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน จะสามารถตอบสนองต่อปัญหาได้ในแนวทางที่แตกต่างกัน จากข้อสังเกตดังกล่าวข้างต้น จึงน่าจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา ศิลาน้อย และคณะ ได้ทำวิจัยการพัฒนากระบวนการเรียน การสอนแบบเปิด (Open Approach) ในวิชาประวัติศาสตร์สำหรับครู พบว่านักศึกษาร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการคิดวิเคราะห์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป สอดคล้องกับ สำลี รักสุทธี ได้ทำการวิจัยการเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสื่อความระหว่างการใช้แผนผังความคิดกับนวัตกรรมแบบเปิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.02/84.50 และ 83.47/81.02 ตามลำดับ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ0.6890 และ 0.6338 ตามลำดับ นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้แผนผังความคิด และกลุ่มที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมแบบเปิดมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสื่อความไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับ ณิศรา สุทธิสังข์ และคณะ ศึกษากรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีในการวิเคราะห์กระบวนการนามธรรม เพื่อสร้างความคิดรวบยอดของนักเรียนในชั้นเรียนที่ใช้การศึกษาชั้นเรียนและวิธีการแบบเปิด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความตั้งใจและความมุ่งมั่นในการแก้ปัญหา ตระหนักถึงการใช้วิธีการและเครื่องมือต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและมองเห็นคุณค่าจากวิธีการแก้ปัญหาสอดคล้องกับ ตติมา ทิพย์จินดาชัยกุล ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบเปิดเรื่องทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และความสามารถในการใช้เหตุผลทางคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนได้รับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.37 จากการที่ผู้วิจัยได้ใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) พบว่า นักเรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ช่วยส่งเสริมทักษะการคิดได้ดี ทั้งนี้อาจเนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้กระตุ้นการคิดของนักเรียนตลอดเวลา ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านความรู้พื้นฐาน ความสนใจ วิธีการคิด เนื่องจากนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนี้ตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคน แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ของแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี พิศุทธิสุวรรณ ได้วิจัยการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการเรียนรู้ตามปกติพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ กัลยวรรธน์ ประดุจชนม์ ได้ศึกษาพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลปรากฏว่า

นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ นาริสา กันหาสุข ได้วิจัยการปฏิบัติ การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ชุดฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนทำแบบวัดผลการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนปฏิบัติการ มีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 70.16 หลังปฏิบัติการ มีคะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.38 แสดงว่า นักเรียนมีผลการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ ปวีณา พงษ์พันนา ได้ศึกษาการพัฒนาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT ผลปรากฏว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.46/84.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.6821 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็น ร้อยละ 68.21 สอดคล้องกับ เยาวเรศ คำชมพู ได้วิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ Mind Mapping ผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.23 /85.20 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เท่ากับ 0.88 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็น ร้อยละ 88.00 สอดคล้องกับ ราตรี ขวัญคุ้ม ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT ผลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ Vass and others ได้ศึกษาการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบร่วมมือ : ความสัมพันธ์ของการสร้างแรงบันดาลใจของกลุ่มร่วมมือในชั้นเรียนซึ่งมีเป้าหมายสำคัญเพื่อช่วยให้เข้าใจถึงความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของเด็ก ๆ และเพื่ออธิบายวิธีการใช้ในการกระตุ้นพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ 46 กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นเรียนในการทำการวิจัยนี้ใช้การสังเกตการณ์พัฒนาการของกลุ่มเด็ก ๆ ในช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 (เด็กอายุ 7-9 ขวบ) ในประเทศอังกฤษโดยจัดให้เด็กนักเรียนทำกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นคู่แล้วบันทึกวิดีโอภาพและเสียง เพื่อสังเกตความสามารถในการอ่านการเขียนของเด็ก ๆ ในชั้นเรียนงานวิจัยนี้ได้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบของการอภิปรายและวิธีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มด้วยการเรียนรู้เรื่องการรับผิดชอบร่วมกันในการร่วมมือทำกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความเชื่อมั่นในตัวเองของเด็กๆ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมและสร้างแรงบันดาลใจให้เด็ก ๆ รู้สึกว่าสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดนั้นไม่ยากและเรียนรู้ที่จะรับผิดชอบการทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับ Misbah ได้ศึกษาการวิจัยปฏิบัติการเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา พบว่า วิธีนี้นำมาปรับปรุงการเรียนการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในภาษาอังกฤษในเชิงบวก

สรุปได้ว่า 1. การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ เป็นวิธีการ

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดที่หลากหลาย คิดแตกต่าง คิดแปลกใหม่ ไม่มีข้อจำกัด โดยการกำหนดปัญหาขึ้นมา เพื่อกระตุ้นการคิดของนักเรียนให้นักเรียนได้เปิดความคิดในเรื่องของการนำเสนอความคิดเห็นของตัวเอง ค้นหาคำตอบเอง พร้อมทั้งส่งเสริมการเขียนสร้างสรรค์ได้อย่างอิสระ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไชยาประดิษฐ์ ที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) เป็นการส่งเสริมด้านอิสระทางความคิดและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านการเขียน ความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นกับนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งครูสามารถนำไปเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนในเนื้อหาอื่น ๆ หรือระดับชั้น อื่น ๆ ได้

2. การจัดกิจกรรมกลุ่มครั้งแรก ๆ นักเรียนยังไม่เกิดความคุ้นเคยกัน และไม่สามารถร่วมมือกันทำกิจกรรมได้ดีนัก ครูผู้สอนต้องคอยให้คำแนะนำ กล่าวชื่นชมให้รางวัลเพื่อเป็นการเสริมแรง กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักวิธีการคิดแก้ปัญหา วิเคราะห์ปัญหา และหาคำตอบด้วยความสามารถของนักเรียนเอง และคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อจำเป็น

6.2 ข้อเสนอแนะในวิจัยครั้งต่อไป

1. ระหว่างสอนควรสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ถูกวิธี

2. ควรมีการเปรียบเทียบกับตัวแปรอื่นๆ เช่น การคิดสร้างสรรค์ การคิดเชิงวิพากษ์ ความคงทนต่อการเรียนรู้ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาผลที่เกิดจากการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิดในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถคิดวิเคราะห์

เอกสารอ้างอิง

กัลยวรรธน์ ประดุจชนม์. (2555). *ผลการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จุไร วรศักดิ์โยธิน. (2520). *การสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง* [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชามัธยมศึกษา]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณิศรา สุทธิสังข์. (2555). ขั้นตอนการดำเนินการกลั่นแนวคิดสู่ความคิดรวบยอดในกระบวนการนามธรรมของนักเรียนจากการบูรณาการรูปธรรมและนามธรรม. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 23*(3), 122–136.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2519). *การประพันธ์ ท.041*. อักษรเจริญทัศน์.

ประภาศรี สีหอำไพ. (2544). *เขียนเจาะใจ*. อักษรเจริญทัศน์.

ปราณี พิศุทธิสุวรรณ. (2554). *การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้แบบ 4MAT กับการเรียนรู้ตามปกติ* [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปราณี สุรสิทธิ์. (2541). *การเขียนสร้างสรรค์เชิงสารศาสตร์*. แสงดาว.

ปวีณา พงษ์พันนา. (2555). *การพัฒนาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT* [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ไมตรี อินทร์ประสิทธิ์. (2547). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปลายเปิด*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เยาวเรศ คำชมพู. (2555). *การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ Mind Mapping* [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ราตรี ขวัญคุ้ม. (2556). *ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT* [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สำลี รักสุธี. (2554). *การเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสื่อความระหว่างการใช้แผนผังความคิดกับนวัตกรรมแบบเปิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6* [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Vass, E., Littleton, K., Miell, D., & Jones, A. (2008). The discourse of collaborative creative writing: Peer collaboration as a context for mutual inspiration. *Thinking Skills and Creativity, 3*(3), 192–209. https://doi.org/10.1016/j.tsc.2008.09.001